

jeg er af den Mening, at med den Stemning, den Bevægelse, der er i Landet for Tiden, er det ikke altid klogeſt at tale om ſtigende Udgifter til Forsvarsvæſenet, man kan meget ofte tjene dette bedre ved at tage Maadeholdent paa Tingene. Nu ſkal jeg villig erkende, at der ganſke ſikkert fra den højtærede Krigsministers Side, ſaa ſnart der har været Tale om militære Spørgsmaal, er viſt en Klogſkab, et Maadehold og en Henſynsfuldhed, ſom — jeg ſer ikke rettere — for tjener vor fulde Paakønnelſe. Jeg ſiger dette, fordi jeg ikke vil forſtaas ſaaledes, ſom om jeg vilde være med til at underminere vort Forsvarsvæſen, ſelv om jeg end kan tage opportune Henſyn ved andre Spørgsmaals Gennemførelſe her i Tinget og finder det klogt at gøre det. Jeg tror tværtimod, vi støtte vort Forsvarsvæſen bedſt ved at ſtaffe det ſaa ſtor Tillid i Befolkningen ſom muligt og sørge for, at det udvikles ſaa lempeligt ſom muligt, og jeg faſtholder, at jeg tror, at de Herrer af Flertallet ſom vilde nægte Ting, ſom ere ſaa indlysende nødvendige ſom de, hvorom det her er Tale — ſaaledes forekommer det i alt Fald mig — gaa den urigtige Vej og ſvække Forsvarsvæſenet derved. At man f. Eks. vil nægte Ammunition til de Kanoner, man i dyre Domme har anſkaffet, er næppe klogt; lige ſaa lidt ſom jeg finder det klogt, at man ikke vil ſtaffe de Kræfter til Veje, ſom ere nødvendige for, at Uddannelsen af det unge Mandſkab, der kun har en kort Tjenestetid, kan foregaa ſaa uforſkyrret ſom muligt. Jeg udtaler ikke dette, fordi jeg tror derved at have fremført væſentlige ny Argumenter til Fordeel for diſſe Bevillinger, men jeg udtaler det, fordi jeg, der ellers ſtaar ſaa velvillig over for Sagens økonomiſke Side, vil yde mit Bidrag til, at vi ikke ſtulle gøre noget, hvorved vi ſvække vort Forsvarsvæſen i Stedet for, at vi tværtimod ſtulle støtte det.

Da ikke flere begærede Ordet, ſluttedes Forhandlingen.

Forinden man gik til Afſtemningen bemærkede

Formanden (Sofus Høgsbrø): Det første Punkt, der vil komme til Afſtemning, er Nr. 125 til § 22, ſtillet af Krigsministeren og tiltraadt af Mindretallet under Nr. 3. Afgørelſen af dette Forſlag vil jeg betragte ſom bindende for de andre af Krigsministeren ſtillede og af Mindretallet under Nr. 3 tiltraadte Forſlag, ſaaſvemt der ikke forlanges ſærlig Afſtemning, naar jeg nævner det paagældende Vædringsforſlag.

Man gik derpaa til Afſtemningen, hvorved

Vædringsforſlag Nr. 125 til § 22, ſtillet af Krigsministeren, tiltraadt af Mindretallet under Nr. 3:

(Personligt Tillæg til en Departementschef)

Summen 77,825 Kr. 5 Ore forhøjes med 800 Kr.

forkaſtedes med 63 Stemmer mod 16.

3 Henhold til Formandens Udtalelſe anſaas Vædringsforſlagene under Nr. 126—30 af Krigsministeren, tiltraadt af Mindretallet under Nr. 3 (ſe Tillæg B, Sp. 1213—14), ſom

forkaſtedes ſom Folge af Afſtemningen over Nr. 125.

Vædringsforſlag under Nr. 131 af Krigsministeren, tiltraadt af Udvalget (ſe Tillæg B, Sp. 1213—14)

vedtoges uden Afſtemning.

Vædringsforſlagene under Nr. 132—37 af Krigsministeren, tiltraadt af Mindretallet under Nr. 3 (ſe Tillæg B, Sp. 1213—16) anſaas ſom

forkaſtede ved Afſtemningen over Nr. 125.

Vædringsforſlag under Nr. 175 til § 26 V. af Krigsministeren, tiltraadt af Mindretallet under Nr. 3:

Der indſættes en ny Konto ſaalydende: „Til Anſtaffelse af Briſantgranater til Kjøbenhavns Søbefæſtning 35,000 Kr.“

forkaſtedes med 63 Stemmer mod 15.

3 Henhold til denne Afſtemning anſaas Vædringsforſlagene under Nr. 176—180 til ſamme Paragraf af Krigsministeren, tiltraadt af Mindretallet under Nr. 3 (ſe Tillæg B, Sp. 1225) ſom forkaſtede.

Det Afſnit, ſom derefter ſattes under Forhandling, var de Marineministeriet vedkommende Afſnit af Finanslovsforſlaget, nemlig Lovforſlagets § 23 med tilhørende Vædringsforſlag Nr. 138—160 paa Udvalgets Liſte (ſe Tillæg B, Sp. 1215—1220) og Vædringsforſlag uden for Liſten (ſe ovenfor) med tilhørende Bilag Nr. 78—103 (ſe Tillæg B) og Lovforſlagets § 26, VI med Vædringsforſlag Nr. 181—85 paa Udvalgets Liſte (ſe Tillæg B, Sp. 1227—28) og Bilag Nr. 115—16 (ſe Tillæg B).